

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 659/2015
01.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката А.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању К 165/10 од 22.05.2015. године и Вишег суд у Врању Кв 130/15 од 05.06.2015. године, у седници већа одржаној 01.09.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању К 165/10 од 22.05.2015. године и Вишег суд у Врању Кв 130/15 од 05.06.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању К 165/10 од 22.05.2015. године окривљеном С.С. досуђен је износ од 1.501.500,00 динара на име трошкова за ангажовање браниоца у кривичном предмету тог суда К 165/10 који ће му бити исплаћени преко браниоца - адвоката А.С. на терет буџетских средстава Републике Србије, у року од 15 дана по правноснажности решења.

Решењем Вишег суд у Врању Кв 130/15 од 05.06.2015. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног С.С. и потврђено решење Вишег суда у Врању К 165/10 од 22.05.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, на основу члана 482. и члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног С.С., адвокат А.С., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, све у вези са чланом 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијана решења и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног, адвоката А.С. се указује на повреду закона - одредбе члана 441. став 4. у вези члана 265. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, с`обзиром на то да је побијаним решењима одбијен део захтева окривљеног С.С. за накнаду трошкова насталих у правноснажно окончаном поступку вођеном против окривљеног пред Вишим судом у Врању под бројем К 165/10 и Апелационим судом у Нишу под бројем Кж1 161/15, што према ставу одбране побијана решења чини незаконитим.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе из захтева браниоца окривљеног С.С. оцењује као неосноване, а имајући у виду да су наведене повреде закона на идентичан начин већ истицане у поступку по редовном правном леку и да Врховни касациони суд у свему прихвата разлоге које је дао жалбени суд у решењу Кв 130/15 од 05.06.2015. године, то овај суд упућује на дате разлоге као довољне, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**